

Zaur ƏRMÜĞAN

SEHRİN BƏZƏYİ

Qışın soyuq ayağı, sərt qirovı,
Bu dağlarda duman duman, sisdir sis.
Od-od çatır tonqalında alovu,
Tüstüsündə ocaq daşı hisdir, his.

Yollarının nə əvvəli, nə sonu,
Ətəklər göy, zirvələrin ağ donu,
Yarğanına daş uçurur uçqunu,
Dərəsində kışnərtisi səsdir, səs.

Çox dərmışəm qayasından çıçayı,
Ayaq altda ovдум daşı, kəsəyi,
Ay Ərmüğan, sözün sehrin bəzəyi,
Ürkəklərdə adın qala, bəsdir, bəs.

9 noyabr 2014

DÖNGƏLƏRİN GÜNDÜZÜ MƏN

İNCİK

Gün saçıldı bu dağların üzünə,
Günəş çılğın, duman küskün, çən incik.
Bu qəm bitməz, qəsd edimmi özümə?
Mən neyləyim, mən yazıqdan sən incik?!

Qəfil yellər aralıqda əsər də,
Ah içini doğrayar da, kəsər də,
Yar yarıyla barişar da, küsər də,
Bir inciksən, inciklərdən ən incik.

Qovğalarda əldən getdi dincliyim,
Qısilmışam dar bucağa, kǔnc yerim,
Qocaltmışan məni, solub gəncliyim,
Sanma, səndən saçımda ağ dən incik.

Sular oda, od sulara yovuşmaz,
Yer dağla, göy əzilə, qovuşmaz,
Bir ocağıq, odu közdən sovuşmaz,
Tufan qopa, bil, düşmərəm mən incik.

Haram bilməz, safdır əlim, ayağım,
Bir çıçəksən, yetib sənə soragım,
Mən Zauram, susmaz, çağlar bulağım,
Öz yarimsan, danış incik, din incik.

9 noyabr 2014

DÜŞÜB

Elə yanıb-alışır ki, bu gözəl,
Yangısından üreyimə köz düşüb.
Vurulmuşam camalına mən ezel,
Dil-dil öten ağızlara söz düşüb.

Döngələrdə gündüz mənəm, gecə mən,
Bilən bilir, yar sevirmə necə mən?!
Dolaşmaram yollar üstə becə mən,
Bir gözəldir, izlərinə iz düşüb.

Nə var zəri, nə üzündə boyağı,
Yaz gülütək şəfəqlərin yanağı.
Ətirdənmi şərbət dadir dodağı?!
Bir aləmdir, canına bir naz düşüb.

Oğrun-oğrun baxışı var, baxışı,
Odlu şimşək çaxışı var, çaxışı,
Bəxti bəxtidir, naxışı var, naxışı,
Demə, eşqin xəyalına tez düşüb.

Bu gözəli gözlədiyim xeyli var,
Hər cananın bir canana meyli var,
Mən Məcnunam, mənə həmdəm Leyli var,
Ərmüğanın sevdasına göz düşüb.

9 noyabr 2014

OLMAZ

Sular axıb gələr yağış selində,
Çuxur da, çala da dolar, göl olmaz.
Alın tori ilə boy atar hər ting,
Qanqal çiçək açar, qızılıgül olmaz.

Tülküyə üz versən, başda oturar,
Şirin qəzəbini nərə yatar,
Qarğı qarıldayıb qulaq batırar,
Sərçə beyin yorar, heç bülbül olmaz.

Minsən, tez düşərsən özgə atından,
Söz var, elə keçər yeddi qatından.
Bar-bəhər yiğilmaz alaq otundan,
Hər toxum torpaqda tər sünbül olmaz.

Ərmüğan, həmişə çağır xeyiri,
Addım at, yol üstə qalsın ləpəri.
Canları isidər ocaq həniri,
Od çatıb yanmasa, yerde kül olmaz.

2 avqust 2014

